

РЕШЕНИЕ

№ 1729

гр. София, 17.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в публично заседание на 15.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Мичева-Димитрова

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **1566** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.26, ал.11 от Закона за чужденците в Република България, вр. чл.145 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по Жалба вх. № 5429/09.02.2023 г., депозирана от Н. М. – гражданин на С., [дата на раждане] , личен паспорт №[ЕИК], издаден на 14.03.2013 г. от МВР С., валиден до 14.03.2023 г., чрез адв. О. Б., срещу Отказ за предоставяне на право на постоянно пребиваване рег. № 536400-555/09.01.2023 г., постановен от директора на Дирекция „Миграция“ – МВР.

Жалбоподателят моли за отмяна на оспорения административен акт като необоснован и незаконосъобразен, издаден при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на материалния закон – отменителни основания по чл.146, т.3 и т.4 от АПК. Твърди, че е изпълнил всички изисквания на закона за предоставяне право на постоянно пребиваване. Сочи, че неправилно административният орган е обосновал отказа с „нарушение на ЗЧРБ“ единствено и само въз основа на изготвената от служители на Дирекция „Миграция“ докладна записка, тъй като фактите, изложени в последната, са неотнормирани към предмета на производството.

В съдебно заседание, жалбоподателят – редовно призован, не се явява. Представлява се от адв. О. Б., който поддържа жалбата и доразвива доводите в нея. Моли да му бъдат присъдени направените по делото разноски и представя списък на същите по чл.80 от ГПК.

Ответникът – директорът на Дирекция „Миграция“ - МВР, оспорва жалбата и моли

същата да бъде отхвърлена. Подробни съображения излага в пледоарията по същество чрез процесуалния си представител юрк. Т.. Сочи, че макар лицето да е представило изискуемите се документи, предвид обстоятелството, че не пребивава на територията на Република България, следва да се приеме, че трудовият му договор е фиктивен, а с оглед изявлението на собственика на наетия от него недвижим имот, че е предоставил право на няколко чужденци, сред които и жалбоподателя, да пребивават в него само за да им помогне да кандидатстват за българско гражданство, но не е имал намерение и желание да ги допусне да живеят на адреса, следва да се приеме, че жалбоподателят не отговаря на условията за получаване право на постоянно пребиваване по облекчената процедура.

СГП – редовно призована, не изпраща представител.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по Заявление рег. № Г-3472/16.09.2022 г. за предоставяне на право на постоянно пребиваване на чужденец в Република България на основание чл.25, ал.1, т.1 от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/, подадено лично от Н. М. в дирекция „Миграция“ по образец съгласно Приложение № 4 във връзка с чл.34, ал.1 от Правилника за прилагане на Закона за чужденците в Република България /ППЗЧРБ/. Към него са приложени изискуемите документи по чл.34, ал.1, чл.35 и чл.11, ал.5 от ППЗЧРБ.

След анализ на представените със заявлението и събраните в хода на административната проверка документи административният орган е приел за установено, че заявителят е чужденец от български произход, който е влязъл законно на територията на Република България и не притежава виза за дългосрочно пребиваване, че заявлението е подадено при спазване на изискванията по чл.34, ал.3 от ППЗЧРБ, т.е. не по-късно от два месеца преди изтичане на разрешения срок по издадена виза, че същото е окомплектовано с всички документи по чл.34, ал.1, чл.35 и чл.11, ал.5 от ППЗЧРБ.

Прието е, че М. е сключил трудов договор за срок над шест месеца, който е актуален и регистриран в НАП. Установено е обаче, че същият е влязъл на територията на Република България еднократно на 16.09.2022 г. в 09:13 ч., на която дата е подал заявлението, и е напуснал страната ни на същата дата. При извършена проверка от служители на дирекция „Миграция“ Н. М. не е установен на адреса, на който е декларирал, че пребивава: [населено място], ул. З., № 45. Същевременно, собственикът на имота е заявил, че е заверил нотариално подписа си в декларация за предоставяне на адрес на пребиваване единствено с цел да съдейства на петима чужденци, в т.ч. и на Н. М., в процедура по придобиване на българско гражданство, както и че лицата не живеят на адреса и никога не са го посещавали. Заявил също, че оттегля съгласието си.

Горните изводи са направени въз основа на следните, представени с административната преписка и приети по делото писмени доказателства:

- Удостоверение, издадено от [населено място], Република С., въз основа на фактите и данните, вписани в Книгата на родените, която се води за град – [община], населено място К., под текущ № 531 за 1993 г., за това че Н. М. е [дата на раждане] в К. от баща Г. М. и майка С. М. и е записан факта за българска национална принадлежност;
- Извлечение от регистъра по гражданско състояние – регистър на родените, според което Н. М. е записан с българска етническа принадлежност;

- Удостоверение, издадено от [населено място], Република С., въз основа на фактите и данните, вписани в Книгата на родените, която се води за град – [община], населено място К., под текущ № 92 за 1974 г., за това че С. М., родена Ж., е с българска национална принадлежност;
- Удостоверение изходящ номер от регистъра за съдимост: 3452/2022 /01.08.2022 г., издадено от Основен съд в К., Република С., че спрямо Н. М. няма образувани наказателни производства и не се водят следствени действия за наказателни дела;
- Писмо рег. № 5361-400-44833/20.10.2022 г., издадено от дирекция „Миграция“, с което заявителят е уведомен, че срокът за разглеждане заявлението му се удължава с два месеца, а в едномесечен срок същият следва да представи удостоверение, че е с български произход;
- Удостоверение № 00863030020221107, издадено от Изпълнителна агенция за българите в чужбина, в уверение на това, че Н. Г. М., [дата на раждане] в К., С., е от български произход;
- Трудов договор № 049/16.09.2022 г., сключен между „ТЦМ БАУ“ ООД – [населено място] с ЕИК[ЕИК] и Н. М., по силата на който последният е назначен като „работник, строителство“ с код по НКПД 93120003 в отдел ТЦМ Б. и месторабота С. при осемчасов работен ден;
- Справка за сключване, изменение или прекратяване на трудовите договори и уведомления за промяна на работодател;
- Справка за приети и отхвърлени уведомления по чл.62, ал.5 от КТ с вх. № 22388223434277/16.09.2022 г. от работодател: ТЦМ Б. с ЕИК[ЕИК] относно сключен договор с Н. М.;
- Удостоверение от ТД С. на НАП, според който Н. М. е вписан в регистъра на НАП;
- нотариално заверена Декларация от В. И. В. с ЕГН [ЕГН], че осигурява жилище и адресна регистрация на Н. М. в собствения си апартамент на адрес: [населено място], общ. Столична, [населено място], ул. З., № 45;
- Справка за пътуване на лице – чужда гражданин: Н. М., за периода от 01.01.2022 г. до 16.09.2022 г., от която е видно, че има регистрирано влизане в Република България през ГКПП К. на 16.09.2022 г., в 09:13 ч. и няма регистрирано излизане през този период;
- Справка за пътуване на лице – чужда гражданин: Н. М., за периода от 01.01.2022 г. до 06.01.2023 г., от която е видно, че има регистрирано влизане в Република България през ГКПП К. на 16.09.2022 г., в 09:13 ч. и излизане от Република България през ГКПП К. на същата дата – 16.09.2022 г., в 18:34 ч.
- писмено становище от Държавна агенция „Национална сигурност“ рег. № М-19252/04.10.2022 г., според което агенцията не разполага с данни, че лицата в списъка /сред които и Н. М./ представляват заплаха за националната сигурност, поради което не възразява да получат разрешение за постоянно пребиваване в Република България;
- Докладна записка рег. № 5354р-25440/16.11.2022 г. за извършена адресна проверка на 16.11.2022 г., според която на адреса в [населено място], ул. З., № 45 е установен собственика В. И. В., който заявил, че е подписал пред нотариус декларации на петима чужденци за предоставяне на адрес на пребиваване, но същите не живеят на адреса и не са го посещавали, както и че оттегля съгласието си чужденците да бъдат регистрирани на неговия адрес.

Въз основа на доказателствата и след направен анализ на същите ответникът –

директорът на дирекция „Миграция“ – МВР, издал Отказ за предоставяне на право на постоянно пребиваване рег. № 536400-555/09.01.2023 г. – предмет на оспорване в настоящото производство.

В хода на съдебното производство от страна на жалбоподателя е представена Справка за приети и отхвърлени уведомления по чл.62, ал.5 от КТ с вх. № 22388223434277/16.09.2022 г. и Декларация на основание чл.92, ал.3 от Закона за гражданската регистрация, с което В. И. В. с ЕГН [ЕГН] декларира, че е съгласен Н. М. да бъде адресно регистриран по постоянен и настоящ адрес в собственият му имот с адрес по документ за собственост с адрес: [населено място], общ. Столична, [населено място], ул. 3., № 45.

От ответника е представена Заповед № 8121к-1498/19.04.2016 г., издадена от министъра на МВР, с която главен инспектор Н. Н. е назначен за директор на дирекция „Миграция“ – МВР.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав на Административен съд София-град направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес по смисъла на чл.147, ал.1 от АПК, в срока по чл.149, ал.1 от АПК и срещу индивидуален административен акт, който пряко засяга права и законни интереси на жалбоподателя, с оглед на което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна. Съображенията са следните:

Оспореният акт е издаден от компетентен орган – директорът на дирекция „Миграция“ - МВР. Постановен е в предвидената от закона писмена форма и съдържа реквизитите по чл.59, ал.2 от АПК – посочени са наименованието, органът, който я е издал, адресатът, фактическите и правни основания за издаването му. Актът има ясна разпоредителна част, посочено е пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва. Датиран и подписан.

При издаването на отказа са спазени административнопроизводствените правила. Същият е постановен след извършена проверка и анализ на представените доказателства като служебно са събрани относими такива.

Относно спазването на материалноправните разпоредби съдът намери следното:

Основният спор по делото е по приложението на материалния закон.

Съгласно чл.26, ал.1 от ЗЧРБ „Отказва се издаване на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване в случаите по чл.10, ал.1, т.1 - 4, 6 - 11, 14, 16, 19 - 23 и 26“. Т.е. една от предпоставките за отказ е предвидена в чл.10, ал.1, т.23 от с.з., а именно: когато чужденецът е представил документ с невярно съдържание или е декларира невярни данни. Настоящият случай е точно такъв.

Н. М. е декларира, че има сключен трудов договор и е представил регистриран в НАП Трудов договор № 049/16.09.2022 г., сключен между него и „ТЦМ БАУ“ ООД – [населено място] с ЕИК[ЕИК], по силата на който е назначен като „работник, строителство“ с код по НКПД 93120003 в отдел ТЦМ Б. и месторабота С. при осемчасов работен ден. Декларира е също адрес на пребиваване в Република България: [населено място], общ. Столична, [населено място], ул. 3., № 45. От събраните в хода на проверката доказателства /Справка за пътуване на лице – чужд гражданин: Н. М./ е видно, че в периода от 01.01.2022 г. до 06.01.2023 г., за жалбоподателя има регистрирано едно влизане в Република България през ГКПП К. на 16.09.2022 г., в 09:13 ч. и излизане от Република България през ГКПП К. на същата дата – 16.09.2022 г., в 18:34 ч. Т.е. същият е дошъл на територията на страната за един

ден, в който е подготвил документите и е подал заявлението за предоставяне право на постоянно пребиваване. С оглед на това е повече от очевидно, че същият не е престирали реално труда си по установеното трудово правоотношение и не е пребивавал на посочения от него адрес. Последното се установява и от изявлението на собственика на имота В. И. В., обективизирано в Докладна записка рег. № 5354р-25440/16.11.2022 г., че е подписал пред нотариус декларации на петима чужденци, сред които и Н. М., за предоставяне на адрес на пребиваване, но същите не живеят на адреса и не са го посещавали, както и че оттегля съгласието си чужденците да бъдат регистрирани на неговия адрес.

С оглед на изложеното се налага извода, че Н. М. е декларирал неверни данни, поради което по отношение на него са налице предпоставките на чл.26, ал.1, вр. ч.10, ал.1, т.3 от ЗЧРБ за постановяване на отказ за предоставяне право на постоянно пребиваване в Република България. Ето защо и като е издал оспореният акт административният орган е приложил правилно материалния закон.

По горните съображения съдът намира, че оспореният акт, като издаден от компетентен орган, при спазване на административнопроизводствените правила и правилно приложение на материалния закон, се явява законосъобразен и подадената срещу него жалба подлежи на отхвърляне като неоснователна.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 лв., на основание чл.37 от ЗПП, вр. чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2, пр.2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ Жалба вх. № 5429/09.02.2023 г., депозирана от Н. М. – гражданин на С., [дата на раждане] , личен паспорт №[ЕИК], издаден на 14.03.2013 г. от МВР С., валиден до 14.03.2023 г., чрез адв. О. Б., срещу Отказ за предоставяне на право на постоянно пребиваване рег. № 536400-555/09.01.2023 г., постановен от директора на Дирекция „Миграция“ – МВР.

ОСЪЖДА Н. М. – гражданин на С., [дата на раждане] , личен паспорт №[ЕИК], издаден на 14.03.2013 г. от МВР С., ДА ЗАПЛАТИ на Дирекция „Миграция“ - МВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 лв. /сто лева/.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: